

Posudek školitele na magisterskou práci **Bc. Laury Bukovské, DiS. LIAZ – historie podniku a život v závodě 02 Mnichovo Hradiště očima aktérů**. Praha, Pracoviště OH-SD FHS UK 2020, 88 stran plus přílohy

Autorka si pro svou závěrečnou práci vybrala téma z pomezí orální historie, soudobé historiografie soudobých dějin a také historiografie dějin regionálních, k nimž má jako středočeská rodačka výrazný vztah. Vzhledem k tomu, že jak podnikové dějiny podniku LIAZ, tak i „nákladně-automobilového“ průmyslu nejsou u nás doposud komplexně historicky zpracovány, jedná se o volbu velmi podnětnou a potřebnou, kterou je třeba ocenit.

Mezi hlavní metodologické opory v autorčině bádání patří zejména orální historie a dále pak metody tradičněji pojatého historického výzkumu (jako je analýza a interpretace archivních pramenů či dobového tisku). Pokud se podívám na výběr tématu, jedná se o přístupy a postupy naprosto adekvátní a v kontextu předsevzatých cílů se jedná o odpovídající a chvályhodné postupy. Co se týče orálně historických rozhovorů, autorka s nimi pracuje z odborného hlediska velmi účelně a také podle vše etických zásad (včetně užití anonymizace vybraných interview), jak se sluší na diplomovou práci na Pracovišti OH-SD. Vzhledem k tomu, že autorka deklaruje blízký vztah k tématu díky rodinným vazbám, chtěl bych se ji požádat, zdali by v diskuzi mohla zhodnotit svou pozici „poloviční insiderky“ a jaké podle ní její vazby v místním prostředí měly výhody a nevýhody pro její bádání?

Autorka ve své práci těží ze široké palety pramenů – od avizovaných orálněhistorických rozhovorů (jejichž většina je tazatelkou), přes archivní zdroje, sepsané vzpomínky pamětníků, výroční publikace až po dobový tisk. Využití této širší palety pramenů nelze než kvitovat, neboť v kombinaci s dostupnou sekundární literaturou se tak otvírá široké pole pro autorskou analýzu a interpretaci. Zde se však nabízí otázka, zdali se prostor skýtaný nabádaným informačním bohatstvím daří autorce beze zbytku zaplnit.

Samotná struktura práce je podle mého mínění promyšlená a jako celek odpovídá celkovému diplomnímu záměru. V první části jsou popsány metodologické a metodické aspekty autorčiných bádání, část druhá je pak analytického charakteru. Zatímco část první považuji za velmi zdařilou a postihující velmi výstižně většinu peripetií a zákoutí terénního i archivního výzkumu, část druhá si podle mého soudu v sobě nese podstatné slabiny, které osobně připisuji jednak dosavadní malou zpracovanost tématu a také autorčinou snahou pojednat v co největší šířce o co nejvíce tématech spojených se soudobými dějinami podniku. Místy tak analyticko-interpretací část spíše než do hloubky směřovaný historicko-odborný text připomíná historicky laděný kaleidoskop a „repertoár“ témat, jež by bylo možné dále zpracovávat. Na druhou stranu je třeba říci, že autorka ke svému bádání přistupuje velmi poctivě a snaží v mnoha případech vůbec poprvé postihnout epizody z jinak velmi obsáhlých a komplexních dějin podniku LIAZ a potažmo celého čs. automobilového průmyslu jak v období před rokem 1989, tak i po něm. I proto bych se chtěl dotázat autorky na její názor, jakými cestami by bylo možné v bádání na tomto tématu pokračovat?

Po formální stránce je diplomová práce zpracována precizně a s velkou péčí. Za velmi pozitivní rys pak považuji zařazení velkého množství obrazových i textových příloh, které dávají práci i historicko-dokumentační rozměr.

Z pozice školitele vnímám práci Laury Bukovské jako pozitivní završení dlouhodobého a poctivě míněného výzkumného snažení, které bylo korunováno úspěchem. Dílo proto vřele **doporučuji k obhajobě** a vzhledem k výše uvedeným výhradám navrhuji komisi stupeň hodnocení práce v rozmezí **výborně (1) a velmi dobře (2)**. Pevně pak věřím, že autorka se bude věnovat tématu i v budoucnu.